

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 listopada 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. stwierdził, że D. P. (1) jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy, a jego zadłużenie wynosi łącznie 24 895,13 zł, w tym z tytułu:

- składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2013r. do lipca 2014 r. w kwocie 11 850,43 zł

odsetek za zwłokę w kwocie 4 905,00 zł

kosztów upomnienia w kwocie 0,00 zł

kosztów egzekucyjnych w kwocie 0,00 zł

- składek na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2013r. do lipca 2014 r. w kwocie 4 771,83 zł

odsetek za zwłokę w kwocie 1 973,00 zł

kosztów upomnienia w kwocie 0,00 zł

kosztów egzekucyjnych w kwocie 0,00 zł

- składek na Fundusz Pracy w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2013r. do lipca 2014 r. w kwocie 985,87 zł

odsetek za zwłokę w kwocie 409,00 zł

kosztów upomnienia w kwocie 0,00 zł

kosztów egzekucyjnych w kwocie 0,00 zł.

Załącznik do decyzji określał wysokość zaległości za poszczególne okresy.

Organ rentowy wskazał, że odsetki będą naliczane nadal do dnia zapłaty, włącznie z tym dniem. W treści uzasadnienia Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że na płatniku składek ciąży obowiązek obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonych, rozliczania oraz opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy i tych właśnie obowiązków nie dopełnił D. P. (2) w ww. okresach.

/decyzja w aktach ZUS/

W dniu 4 kwietnia 2019 r. D. P. (1) podniósł iż w związku z odebraniem i zgubieniem kierowanej do niego korespondencji z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przez jego 81 letniego ojca z ostrożności procesowej składa odwołanie od nieznanego mu decyzji z której treścią nie mógł się zapoznać. Jednocześnie wniósł o przesłanie mu wszelkiej dokumentacji dotyczącej ww. sprawy.

/ odwołanie k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania D. P. (3) od decyzji z dnia 6.11.2018 r. i zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska podtrzymał argumentację podniesioną w zaskarżonej decyzji wyjaśniając, iż uwagi na nieuregulowanie należności, organ rentowy wydał przedmiotową decyzję w dniu 06.11.2018 r. do sprawy nr 180000/71/97/2018 (...) (nr RWA (...)) zobowiązującą do zapłaty zaległych składek za wskazane w zaskarżonej decyzji okresy. Korespondencja została odebrana przez ojca Odwołującego p. E. P. (1) w dniu 27.11.2018 r. Pan E. P. (1) zwrócił odebraną przesyłkę do organu rentowego twierdząc, że odebrał korespondencję przez pomyłkę. Decyzja została ponownie wysłana do Odwołującego w dniu 07.02.2019 r. i odebrana przez ojca Odwołującego w dniu 04.03.2019 r. Dodatkowo w dniu 12.04 2019 r. do Odwołującego zostały wysłane kopie dokumentów do sprawy 18000/71 /97/2018 (...).

/odpowiedź na odwołanie k.5 -6/

Pismem procesowym z dnia 19 czerwca 2019 r. wnioskodawca poinformował iż w dniu 29 kwietnia 2019 r. została mu doręczona decyzja ZUS z dnia 6.11.2018 r. w związku z powyższym w dniu 24.05.2019 r. złożył odwołanie od powyższej decyzji które w odpowiedzi na wezwanie sądu na zajęcie stanowiska w sprawie uzupełnieniu odwołania, przedkłada w procesie podnosząc zarzut przedawnienia okresu wymagalności zapłaty składek ZUS. Wnioskodawca podniósł, że ZUS nie podjął żadnych działań celem wyegzekwowania ewentualnych zobowiązań, które mogły przerwać lub zawiesić bieg przedawnienia do dnia 29.04.2019 r. kiedy to otrzymał decyzję ZUS z dnia 6.11. 2018 r.

/ pismo k. 14 z załączonym pismem zatytułowanym odwołanie k. 15 /

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia podniesionego w uzupełnieniu odwołania organ rentowy pismem z dnia 1 lipca 2019 wskazał, iż zgodnie z art. 24 ust. 5 b ustawy systemowej bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. W dniu 26.02.2018 r. Odwołującemu zostało doręczone zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek. Była to czynność zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, która doprowadziła do zawieszenia biegu terminu przedawnienia składek.

Zgodnie z dowodem doręczenia zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało odebrane przez Odwołującego. (...) potwierdzenia odbioru prawidłowo wypełniony i podpisany przez doręczyciela (funkcjonariusza) Poczty Polskiej na przymiot dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 76 § 1 k.p.a., w związku z czym korzysta on z domniemania prawdziwości a jego obalenie wymaga przeciwdowodu. Dodatkowo adres, na który przesłana została korespondencja jest również aktualnym adresem do doręczeń wskazanym w (...).

/ pismo k. 18/

Pismem procesowym z dnia 27.08.2019 r. wezwany do wskazania środków dowodowych ubezpieczony podtrzymał argumentację podniesioną w uzupełnieniu odwołania.

/ pismo k. 38/

Na rozprawie w dniu 17 września 2019 r poprzedzającej wydanie wyroku nikt się nie stawił.

/ protokół z rozprawy z dnia 19 września 2019 r. 00:00:37- 00:01:06 /

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca D. P. (1) w spornym okresie od lutego 2013r. do lipca 2014 r. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą.

/ bezsporne/

W dniu 31 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. skierował do wnioskodawcy D. P. (1) zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od 01.2013 do 12.2017 r. Świetle wzmianki zamieszczonej przez pracownika poczty zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało odebrane przez Odwołującego D. P. (3) w dniu 26.02 2018 r.

/ zawiadomienie o wszczęciu postępowania w aktach ZUS. potwierdzenie odbioru w aktach ZUS karty nienumerowane/

Pismem z dnia 2 marca 2018 E. P. (2) ojciec wnioskodawcy odesłał wskazane zawiadomienie informując iż przesyłkę odebrał pomyłkowo myśląc, iż jest kierowana do niego.

/ pismo k. nienumerowane w aktach ZUS/

W dniu 11 lipca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych skierował do wnioskodawcy zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie określenia należności z tytułu składek. Przedmiotowe pismo zostało odebrane przez ojca wnioskodawcy w dniu 31.07.2018 r.

/ zawiadomienie z potwierdzeniem odbioru w aktach ZUS k. nienumerowane/

W dniu 9.08.2018 r. E. P. (2) zwrócił wskazaną przesyłkę listowną informując iż otworzył ją przez pomyłkę a D. P. (3) nie mieszka z nim od 20 lat i przebywa za granicą.

/ pismo data wpływu 9.08.2018 r. w aktach ZUS k. nienumerowane/

W dniu 6 listopada 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. wydał zaskarżoną decyzję wysyłając ją do wnioskodawcy.

/ bezsporne/

Korespondencja została odebrana przez ojca Odwołującego p. E. P. (1) w dniu 27.11.2018 r. E. P. (1) w dniu 4.12.2018 zwrócił odebraną przesyłkę do organu rentowego twierdząc, że odebrał korespondencję przez pomyłkę. WW wskazał iż adresat wyjechał za granicę i wróci do kraju w lutym – marcu 2019 r.

/ korespondencja z potwierdzeniem odbioru w aktach ZUS k. nienumerowane, pismo z 4.12.2019 r. w aktach ZUS k. nienumerowane./

Decyzja została ponownie wysłana do Odwołującego w dniu 07.02.2019 r. i odebrana przez ojca Odwołującego w dniu 04.03.2019 r.

/ potwierdzenie nadania korespondencji w aktach ZUS. k. nienumerowane. Potwierdzenie odbioru w aktach ZUS k. nienumerowane./

W dniu 29 marca 2019 r. E. P. (1) poinformował, iż zagubił korespondencje z ZUS kierowaną do syna - odebraną na mocy pełnomocnictwa pocztowego.

/ pismo z dnia 29.03.2019 r. w aktach ZUS k. nienumerowane/

Dodatkowo w dniu 12.04.2019 r. do Odwołującego zostały wysłane kopie dokumentów do sprawy 18000/71 /97/2018 (...) odebrane osobiście przez wnioskodawcę w dniu 29.04.2019 r..

/ potwierdzenie nadania korespondencji w aktach ZUS. k. nienumerowane, bezsporne /.

Wskazana korespondencja była kierowana na adres zamieszkania wnioskodawcy wskazany w bazie PESEL oraz określony jako adres do doręczeń wskazanym w (...)

/ bezsporne/

Na dzień wydania zaskarżonej decyzji kwota zadłużenia wnioskodawcy z tytułu nieopłaconych składek wyniosła łącznie 24 895,13 zł , w tym z tytułu:

- składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2013r. do lipca 2014 r. w kwocie 11 850,43 zł

odsetek za zwłokę w kwocie 4 905,00 zł

kosztów upomnienia w kwocie 0,00 zł

kosztów egzekucyjnych w kwocie 0,00 zł

- składek na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2013r. do lipca 2014 r. w kwocie 4 771,83 zł

odsetek za zwłokę w kwocie 1 973,00 zł

kosztów upomnienia w kwocie 0,00 zł

kosztów egzekucyjnych w kwocie 0,00 zł

- składek na Fundusz Pracy w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od lutego 2013r. do lipca 2014 r. w kwocie 985,87 zł

odsetek za zwłokę w kwocie 409,00 zł

kosztów upomnienia w kwocie 0,00 zł

kosztów egzekucyjnych w kwocie 0,00 zł.

/rozliczenie składek załączone do decyzji z dnia 6.11.2018 r. w aktach ZUS k. nienumerowane/.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji zawartej zarówno w aktach organu rentowego, jak i aktach niniejszej sprawy, których nie zakwestionowała skutecznie żadna ze stron postępowania. Podnieść należy, że wnioskodawca w toku postępowania nie zakwestionował wysokości zadłużenia ale wyłącznie swoje odwołanie oparł na zarzucie przedawnienia się należności i bezczynności organu rentowego.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 oraz art. 8 ust. 6 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2019 roku, poz.300) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność.

Na podstawie art. 13 ust. 4 ww. ustawy osoby fizyczne prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do

dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 1510) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. , poz. 646) lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Płatnik składek na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż:

- 1) do 10 dnia następnego miesiąca – dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- 2) do 5 dnia następnego miesiąca – dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca – dla pozostałych płatników.

Stosownie do art. 24 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 września 2017 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1831) od 1 stycznia 2018r. zmieniły się zasady opłacania i rozliczania składek pobieranych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Każdą wpłatę dzieli się proporcjonalnie na wszystkie rodzaje opłaconych składek na podstawie ich udziału w ostatniej deklaracji rozliczeniowej. Podzieloną wpłatę rozlicza się na najstarsze zaległości, a następnie na składki bieżące.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych na mocy art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy systemowej wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek.

Z powyższego wynika, że wnioskodawca jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą zobowiązany był do bieżącego opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne. W przypadku istnienia jakichkolwiek zaległości organ rentowy był natomiast uprawniony do ich stosownego rozliczenia.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca nie zakwestionował wysokości określonych składek w spornej decyzji. Nie wykazał też, iż uiszczył składki objęte zaskarżoną decyzją choć był do tego wzywany przez Sąd.

Nie ulega wątpliwości, że stosownie do treści art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Twierdzenia co do określonych okoliczności faktycznych muszą być udowodnione. Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 r.

w sprawie o sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997 r., z.6-7, poz. 76). Podobnie, w wyroku z dnia 7 października 1998 r. w sprawie o sygn. akt II UKN 244/98 (OSNAPiUS 1999, Nr 20, poz. 662), Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od dnia 1 lipca 1996 r. nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Wnioskodawca braku zadłużenia nie wykazał. Wobec powyższego Sąd uznał, że brak podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji.

Bez wpływu na wynik rozstrzygnięcia pozostaje też podniesiony przez odwołującego zarzut przedawnienia okresu wymagalności zapłaty składek ZUS. Wnioskodawca podniósł, że ZUS nie podjął żadnych działań celem wyegzekwowania ewentualnych zobowiązań, które mogły przerwać lub zawiesić bieg przedawnienia do dnia 29.04.2019 r. kiedy to otrzymał decyzję ZUS z dnia 6.11. 2018 r.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy iż kwestię przedawnienia należności na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy zawarto w art. 24 ust. 5-6 o systemie. Przepis ten znajduje zastosowanie wprost do składek na ubezpieczenia społeczne, zaś odpowiednio do składek na ubezpieczenie zdrowotne (art. 93 ust. 2 u.s.o.z.; przed 1 października 2004 r. art. 33 ust. 2 ustawy z 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia, Dz.U. z 2003 r., nr 45, poz. 391) i Fundusz Pracy (art. 32 u.s.u.s.).

Zgodnie z art. 24 ust. 4 Należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-6.

Termin przedawnienia należności w przypadkach określonych w art. 24 ust. 5a-6 u.s.u.s. ulega przerwaniu lub zawieszeniu. Przerwanie biegu przedawnienia ma ten skutek, że po ustaniu okoliczności powodującej przerwanie biegu przedawnienia, termin przedawnienia biegnie od nowa. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia sprawia zaś, że w terminie przedawnienia nie uwzględnia się co prawda okresu, w którym bieg przedawnienia był zawieszony, ale uwzględnia się okres przedawnienia, który poprzedzał okres zawieszenia. Zmiana stanu prawnego wprowadzona od 1 stycznia 2003 r. przez dodanie art. 24 ust. 5b u.s.u.s. dotyczyła zawieszenia terminu przedawnienia. Przepis ten przewidywał zawieszenie biegu terminu przedawnienia, od dnia wszczęcia do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego oraz sądowego, z wyłączeniem wcześniejszych faz postępowania. Na skutek kolejnej nowelizacji przepisów od 1 lipca 2004 r. ustawodawca rozszerzył zakres zawieszenia biegu terminu przedawnienia na okres od podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.

Odnosząc powyższe rozważania do zaległości D. P. (3) z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lutego 2013 do końca lipca 2014 r. należy zauważyć, że stosownie do treści art. 47 ust. 1 pkt 1 u.s.u.s. termin ich wymagalności to odpowiednio 11 dzień każdego następnego miesiąca. Od tych dat rozpoczął bieg 5-letni termin przedawnienia, który na gruncie art. 24 ust. 4 u.s.u.s. upływałby odpowiednio w okresach od 11 marca 2018 do 11 sierpnia 2019 r. Stąd zaległe składki na ubezpieczenia społeczne należne od D. P. (3) za sporny okres przedawniłyby się odpowiednio w tych terminach – o ile bieg terminu przedawnienia nie zostałby przerwany lub zawieszony.

Stosownie do obowiązującego art. 24 ust. 5b u.s.u.s. bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. W niniejszej sprawie D. P. (3) na co wskazuje treść dokumentów zawartych w aktach rentowych został zawiadomiony w dniu 26.02.2018 r. o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek.

Zgodnie z art. 123 u.s.u.s. w sprawach uregulowanych ustawą stosuje się przepisy k.p.a., chyba że ustawa stanowi inaczej. Jak wynika z art. 39 k.p.a., organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz.U. poz. 1529 ze zm.) (w 2004 r. w przepisie była mowa o „poczcie”), przez swoich pracowników albo przez inne upoważnione osoby lub organy. Według art. 42 § 1 k.p.a. pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy. W przypadku nieobecności adresata, pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu – jeżeli podjęły się oddania pisma adresatowi (art. 43 k.p.a.). Art. 44 § 1 pkt 1 k.p.a. stanowi z kolei, że w razie

niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 operator pocztowy przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata (§ 2). W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia (§ 3). Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy (§ 4).

W niniejszej sprawie doręczenie przesyłki zawierającej zawiadomienie o wszczęciu postępowania nie budzi żadnych zastrzeżeń. Zgodnie z dowodem doręczenia zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało odebrane przez Odwołującego 26 lutego 2018 r.. Na potwierdzeniu odbioru znajduje się adnotacja, iż wnioskodawca odebrał wskazane zawiadomienie osobiście. (...) potwierdzenia odbioru prawidłowo wypełniony i podpisany przez doręczyciela (funkcjonariusza) Poczty Polskiej na przymiot dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 76 § 1 k.p.a., w związku z czym korzysta on z domniemania prawdziwości a jego obalenie wymaga przeciwdowodu. W sprawie nie wnioskowano o przeprowadzenie jakiegokolwiek dowodu, który wskazywał by iż doręczenie to nie miało miejsca, lub że de facto dokonano go innej osobie. Tymczasem niewątpliwie była to czynność zmierzająca do wyegzekwowania należności z tytułu składek, która doprowadziła do zawieszenia biegu terminu przedawnienia składek. W rezultacie nie doszło do przedawnienia jakichkolwiek dochodzonych należności za okres od lutego 2013 r. do końca lipca 2014 r.

Ponadto nawet gdyby dojść do przekonania iż wspomniane zawiadomienie o wszczęciu postępowania odebrał ojciec wnioskodawcy (do czego z uwagi na brak dowodów brak uzasadnionych podstaw) na co pośrednio mogłoby wskazywać treść jego pisma o omyłkowym odbiorze korespondencji i jej zwrocie, to i tak podniesiony zarzut przedawnienia nie mógł przynieść spodziewanych przez stronę odwołującą skutków procesowych. WW na co wskazuje bowiem treść jego oświadczenia miał pełnomocnictwo wnioskodawcy do odbioru przesyłek pocztowych. Tym samym doręczenia dokonane wskazanemu podmiotowi uznać należy za skuteczne. Bez wpływu na ocenę w tym przedmiocie, pozostaje przy tym wiek ww. i jego ewentualna nieporadność życiowa uniemożliwiająca należyte reprezentowanie interesów wnioskodawcy. To bowiem sam wnioskodawca upoważnił go skutecznie do odbioru wszelkiej korespondencji w swoim imieniu, nadto adres ww. co bezsporne był wskazany jako aktualny adres do korespondencji wnioskodawcy w (...). Z tych też względów fakt takiego doręczenia przesyłek pozostaje bez wpływu na wynik rozstrzygnięcia.

Reasumując skoro do dnia 26 lutego 2018 r. nie nastąpiło przedawnienie żadnej z należności objętych zaskarżoną decyzją, to podniesiony przez skarżącego zarzut przedawnienia nie mógł zostać uwzględniony.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w całości odpowiada prawu i na podstawie art.477¹§1 k.p.c. oddalił odwołanie, o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 §1 i §3 k.p.c., zgodnie z treścią którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w tym koszty wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika.

Organ rentowy wygrał sprawę w całości, stąd Sąd obciążył wnioskodawcę obowiązkiem zwrotu poniesionych przez organ rentowy kosztów zastępstwa radcowskiego, ustalając wysokość należności w oparciu o przepis §9 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz.265) Jednocześnie brak było podstaw do zwrotu tych kosztów w oparciu o § 2 rozporządzenia skoro pełnomocnik organu rentowego nie sprecyzował wartości przedmiotu sporu od jakiej koszty te miałyby zostać wyliczone i nie wniósł o przyznanie kosztów zastępstwa liczonych od tej wartości.

J.L.